

**It teaches by saying; and he shall – תלמוד לומר ושחטו ושחט אותו ושחט אותו
slaughter it, and he shall slaughter him, and he shall slaughter him**

Overview

חולין שנשחטו בעזרה by איסור הנאה explained how we derive the explanation he cites the three פסוקים of וּשְׁחַט אֹתוֹ, וּשְׁחַט, ¹ which are mentioned in regards to a קרבן שלמים.² Our תוספות offers two versions what these three פסוקים teach us.

פירש בקונטרס³ דתלתי קראי צריכי חד לחיה וחד לעופות וחד לאיסור אכילה בדיעבד -
explained that the three verses of ושהטו (which teach us the restriction of
are necessary, one to teach us the איסור of בעזרה even for a חיה
and one for birds, and one to teach us the איסור of eating the בעזרה
once it happened -

כדמפרש גמרא⁴ אם אינו ענין⁵ לשחיטה⁶ תניהו לאכילה -

As the גמרא explains, if the third פסוק is not relevant regarding שהיטה, utilize it for the prohibition of eating.

תוספות offers some clarification:⁷

דלבעלי מומין לא איצטריך קרא אף לשחיטה כדמפרש טעמא שהרי הוא מין הכשר -
For we do not need a פסוק to include בעלי מומין even⁸ for the איסור of שחיטה
- מין הכשר are בעלי מומין as the גמרא previously stated the reason, since
והספר רוצה להביאו מסברא ולא צריך קרא -

So now the גמרא wants to include בעלי מומין logically (that it is מין הכשר), and we

¹ The terms *ושחטו* and *ישחטו* are restrictive; they imply that you may/should slaughter this animal (which is being referred to as the *שלמים*) in the *עזרה*, but you may not slaughter other animals (namely *חולין*) in the *עזרה*.

² See ויקרא ג,ב, ח, יג.

³ See also רש"י ד"ה תלמוד and the הגהות הב"ח (ג), where the two versions cited in תוספות are (also) mentioned.

⁴ גמרא is explaining how we drive איסור אכילה from ושחטו. The following explanation is not found in our

⁵ This is a common method of exposition in the גמרא, if an extra פסוק is not necessary for the topic being discussed in the פסוק, we may apply it to an alternate topic.

⁶ The third verse is not needed to teach us any prohibition of שחיטת חולין בעזרה, for we know them already from כי ירחק וגו' (which applies to תמימים ובעלי מומין [see shortly]) and from the two verses of ושחטו we derive the same prohibition by חיה ועוף, so the extra third פסוק comes to teach us איסור אכילה בדיעבד.

⁷ Initially the גמרא said that we can derive logically the איסור of בעזרה חולין even by בעלי מומין (since they are מין הכשר), and also by חיה (since it is בשחיטה). However now it seems that we do need a פסוק for חיה. Seemingly if we require a פסוק to include חיה, we should also require a פסוק to include בעלי מומין, so there is no 'extra' פסוק for איסור אכילה.

⁸ Not only is an extra פסוק not necessary for איסור אכילה, but there is no need for a פסוק even for איסור שחיטה בעזרה.

do not require a פסוק to include them, as was maintained previously. Therefore there is an extra פסוק for איסור אכילה.

anticipates a difficulty: תוספות

אף על גב דבחייה נמי קאמר מרבה אני את החיה שישנה בשחיטה כבהמה -

Even though that regarding חיה the גמרא also stated previously, 'I include the חיה in the איסור of בעזרה, since it requires שחיטה just like a בהמה' -

משמע דבלאו קרא מייתי לה⁹ -

This indicates that we include חיה logically without a פסוק, so why here do we say that one פסוק is to include חיה?!

responds: תוספות

ויש לומר דהכי קאמר מרבה אני את החיה בדוחק אי לאו קרא -

And one can say; that this is what the גמרא meant previously, 'I can, marginally, include חיה if there was no פסוק' -

אבל כיון דאיכא קרא נוקי בה קרא -

However since there is an extra פסוק of ושחטו, it is preferable to establish this פסוק to include חיה, rather than relying on a (dubious) סברא -

אבל בעלי מומין יותר שוין שהן מין הכשר וישנו בשחיטה¹⁰ -

However בעלי מומין are more comparable to חיה, for חיה, תמימין (whereas חיה has only one comparison that שחיטה require שחיטה מין הכשר and בעלי מומין both).

offers an alternate explanation (and גירסא): תוספות

עוד יש לומר¹¹ תלמוד לומר ושחטו ושחט אותו ושחט אותו דמשמע דמצריך ג' קראי -

Additionally one can say; the גמרא reads: 'the פסוק teaches us by saying 'ושחטו' ושחטו, which indicates that three פסוקים are necessary -

חד לבעלי מומין וחד לחיה וחד לעופות -

One for בעלי מומין, one for חיה, and one for עופות -

ואיסור אכילה בדיעבד נפקי לה מקרא דתמימים -

And we derive the prohibition for eating them if they were נשחט בדיעבד in the איסורים באכילה are נשחט בעזרה that were תמימים as we derive פסוק from the same עזרה,

דכי היכי דנפקא לן דאסירי לאכול תמימים מוזבחת ואכלת¹² -

⁹ See footnote # 7. Initially we said that we may include both בעלי מומין and חיה logically (without an extra פסוק). However, now we are saying that בעלי מומין do not require a פסוק, but חיה does!

¹⁰ The סברא to include בעלי מומין is sufficiently strong as to not to require a פסוק. This explanation follows our version in רש"י (not like the amendment made by the הגהות הב"ח). See footnote # 3 & 11.

¹¹ This follows the version of רש"י as amended by the הגהות הב"ח. See footnote # 3 & 10.

For just as we derive that it is forbidden to eat תמימים שנשחטו בעזרה from the פסוק - וזבחת ואכלת of פסוק

כמו כן נמי אסור הני מאחר דנפקא לן דאסור לשוחטן בעזרה -

In the same way these (namely בעלי מומין חיה ועוף) are also אסור באכילה, for once we derived that it is forbidden to 'shecht' them in the עזרה, we know that if they were נשחט בעזרה it is אסור to eat them -

דנאמר דקרא דמה שאתה זובח קאי אכולהו:

For we will say that the פסוק of וזבחת ואכלת which is interpreted to mean, that this which you are permitted to slaughter you are permitted to eat, etc., this exposition applies to all those which are forbidden to be נשחט בעזרה (including בעלי מומין, חיה ועוף), therefore they are all אסור באכילה.

Summary

We can either derive the איסור חולין בעזרה by אסור מומין from a סברא and the third בעלי by איסור חולין בעזרה, or we can derive the איסור אכילה will teach us ושחט אותו and we will derive the איסור אכילה from (the third) ושחט אותו מומין.

Thinking it over

It seems from תוספות that the correct גירסא in רש"י is the way it is in our text רש"י (not like the הגהות הב"ה), for regarding the first explanation תוספות writes פ' (הגהות הב"ה), and the second explanation is תוספות version.¹³ Why then does the הגהות change the גירסא in רש"י?¹⁴

¹² מה שאתה זובח בריחוק מקום אתה אוכל ואי אתה אוכל מה that פסוק who derives from this גמרא (ראה) יב,בא. See our דברים.

¹³ See footnotes # 3, 10, and 11.

¹⁴ See נחלת משה.